

[Frank Jensen]

Det er blevet sagt i de seneste 3-4 år, men der er stadig ikke sket noget afgørende i denne sag. Det seneste mytedannende eksempel på, hvad lukkethed omkring partiregnskaber kan føre til, understreger, at det ikke længere er nok blot at tale om frivillighed. Vi skal skarpt opfordre til, at de partier, som har givet tilslutning til denne holdning, lever op til deres egne udtalelser.

Socialdemokratiet kan således tilslutte sig forslaget principper om offentliggørelse af politiske partiers regnskaber, og vi ser frem til en grundig og positiv udvalgsbehandling.

Kent Kirk (KF):

Jeg må rette en misforståelse i hr. Frank Jensens tale: Der er absolut ingen nervøsitet hos De Konservative i den her sag. Men som justitsministeren var inde på, finder vi, at der er et meget nært forhold imellem offentliggørelse af regnskaberne og det, der hedder tvungne bidrag. Derfor må vi beklage, at Det Radikale Venstre ikke i den her forbindelse har genfremsat deres forslag vedrørende tvungne bidrag til politiske partier. Det er ud fra den betragtning, at vi tror, der er en meget stor del af den danske befolkning, der virkelig føler, det er forkert, at man kan komme til at give økonomisk støtte til et parti, som man absolut ikke har nogen sympati for. Derfor er det helt klart, at vi under det kommende udvalgsarbejde vil være meget opmærksom på den side af sagen.

Selv om der i det foreliggende beslutningsforslag findes flere fornuftige argumenter, må jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget i dets fulde ordlyd. Det er der flere årsager til.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at der i regnskaberne skal ske en identifikation af de personer og virksomheder, som har ydet større bidrag til et parti. Jeg finder det principielt meget betænkeligt, at en bidragyder med navns nævnelse skal udstilles for offentligheden, alene fordi denne har ydet et politisk parti økonomisk støtte. En sådan regel vil betyde, at offentligheden får indblik i den pågældendes politiske tilhørsforhold.

I vores folketingsgruppe anser vi det for at være en helt privat sag, hvorvidt man ønsker at støtte et politisk parti ved at yde økonomiske bidrag.

Hertil kommer så, at jeg i høj grad tvivler på, at det vil være muligt i praksis at kontrollere en regel om, at bidrag skal kunne identificeres. Hvordan skulle partierne f.eks. kunne sikre sig, at det er det rigtige navn, der opgives ved indbetalinger af bidrag? Og hvordan skal man forholde sig med anonyme bidrag? Skal sådanne bidrag tilfalde statskassen?

Det er altså ikke så ligetil at administrere regler vedrørende offentliggørelse af partiregnskaberne.

Ifølge beslutningsforslaget skal det af partiregnskaberne fremgå, hvor store bidrag der er ydet af forskellige grupper af bidragydere. Det vil uden tvivl give anledning til omgælder. Man må være opmærksom på, at bidragydere i stedet for at indbetale en given sum penge til et parti kunne indbetale beløbet til en fond eller en forening, som igen havde til formål at videreformidle indbetalingen. I sådanne tilfælde vil det af partiets regnskab alene fremgå, at det er den pågældende forening eller fond, der står som bidragyder.

Beslutningsforslaget vil også give anledning til afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvornår der foreligger støtte til et bestemt politisk parti. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor faglige organisationers medlemsblade udtaler støtte til et bestemt politisk parti. Det kan også ske ved, at faglige organisationer gennemfører en massiv kampagne - ikke som støtte til et bestemt parti, men imod et bestemt parti. Jeg tror, de fleste af os, der er til stede her, husker Hardy Hansens 180 mio. kr., der skulle bruges til at vælte firkløverregeringen. Det var ikke støtte til et bestemt parti, men det var støtte imod nogle bestemte partier.

Beslutningsforslaget anviser ikke nogen løsning på, hvordan disse problemer skal tackles. Det giver heller ikke noget svar på, hvordan man skal behandle tilfælde, hvor der ikke er tale om direkte økonomisk støtte til et bestemt politisk parti, men hvor støtten ydes på anden måde, f.eks. ved støtte til udgivelse af partipolitiske aviser såsom Det Fri Aktuelt.

Indirekte støtte kan også ske ved, at en organisation køber sig bestemmende indflydelse på lokalradio- og lokal-tv-stationer. Det har vi set meget af i de seneste år. Fagbevægelsen giver i stigende omfang økonomisk støtte til de forskellige lokalradio- og lokal-tv-stationer.